

i Belgien:

10 cts.	for	200 frcs.	og derunder
25 "	"	over 200	indtil 500 frcs.
50 "	—	500 — 1000	"
1 frc.	—	1000 — 2000	"
osv.	50 cts.	for hvert	1000 frcs.

i Nordtyskland:

1 Sgr.	for	50 Thlr.	og derunder
1 1/2 "	"	over 50	indtil 100 Thlr.
3 "	—	100 — 200	"
4 1/2 "	—	200 — 300	"
og saa	fremdeles	1 1/2 Sgr.	mere for hvert
100	Thlr.		

Om Størrelsen af den Indtægt, der ved den her omhandlede Forhøielse kan antages at ville kunne indvindes for Statskassen, kan Intet udtales med Sikkerhed. Der er imidlertid i Aarene 1867—68, 1868—69 og 1869—70 af lithographeede og blanke Beresblanketter fra Stempelpapirsforvalteren udleveret til Forhandling henholdsvis for 20,949 Rd. 48 β, 21,533 Rd. 88 β og 22,249 Rd. 40 β, ligesom der i samme Aar af Private er indleveret til Stempling af ubeskrevne Beresblanketter for 3280 Rd. 48 β, 4644 Rd. 16 β og 2543 Rd. 88 β, saaledes at den gennemsnitlige Indtægt af Beresstemplingen altsaa har udgjort ca. 25,000 Rd. aarligt. Kommer hertil, at Beresstemplet meget sædvanligen berigtiges ved Paaklæbning af Stempelmærker, tør det maasse antages, at Stempelafgiften af Beres indbringer Staten omtrent 30,000 Rd. om Aaret, og at den foreslaaede Forhøielse, der gaar ud paa at fordoble Taxten, saaledes vil medføre en aarlig Merindtægt af samme Beløb.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Paragrapher tilføies endnu følgende Bemærkninger:

Til §§ 1—4.

Efter det tidligere Lovforslag skulde Stempelafgift paalægges ikke blot de fremmede Pengeeffetter, der indkomme her i Landet, men ogsaa de alt her indkomne. Man gif herved ud fra, at, om det end maatte indrømmes, at Afgiften var særlig behyrdende ligesom for de Paagjældende, der havde kjøbt Værdipapirerne uden nogen Afgiftspligt, maatte Stempling af dem dog anses nødvendig, blandt Andet fordi ellers mange Effetter, der indkom her i Landet

efter Lovens Strafftræden, let vilde undgaa Stempelafgift, naar Ciene gjorde gjældende, at Obligationerne havde været her for det nævnte Tidspunkt, idet det selvfølgelig vilde være saa godt som umuligt at bevise Arigtigheden heraf.

Da det imidlertid synes mindre rigtigt at give Loven tilbagevirkende Kraft, hvor den — som her — vilde paalægge Bedkommende, der alt ere Ciene af de omhandlede Effetter, en Afgift, som de ikke have kunnet tage i Betragtning ved Kjøbet af det paagjældende Papir, er der nu i Lovforslagets § 2 aabnet Saadanne Ciene Afgang til inden en vis Frist uden Betaling at saa Effetterne forsynede med et Stempel, der træder istedetfor Værdistemplet. Dette Stempel er paatænkt at skulle være et tørt Mærke, der ingen Angivelse indeholder om, til hvilken Taxt Dokumentet er stempligtigt, idet en nærmere Betegnelse heraf formentlig er unødvendig til Dynaelse af Hensigten med denne Stempling og saaledes kun vilde være tidsspildende. Det er iøvrigt ikke overset, at denne Bestemmelse vil kunne medføre, at enkelte Effetter, der indkomme efter Lovens Strafftræden, men før 1ste Juni 1872, uagtet de vel strengt taget burde belastes med Afgift, ville kunne blive stemplede uden Betaling, men det vilde dog formentlig ikke være hensigtsmæssigt at betinge Afgiftsfritheden af, at de vedkommende Effetter ere indkomne før Lovens Strafftræden, da man vilde savne ethvert Middel til at kontrollere denne Betingelses Tilstedeværelse i de enkelte Tilfælde.

At Beskatningspaaleget i det første Aar vil afgive en væsentlig ringere Indtægt for Statskassen, naar den hele alt indkomne Masse af fremmede Værdipapirer ikke inddrages under Beskatningen, er en Selsfølge, men dette turde formentlig ikke komme i Betragtning ligesom for det ovenfor nævnte Billighedshensyn, der afgjort taler imod enhver om endog væsentlig modereret Beskatning af disse Effetter.

Den foreslaaede Stempelafgift for de omhandlede Effetter (med Undtagelse af Præmieobligationer) af 1ste Klasses Taxt efter Loven af 19de Febr. 1861 (2/3 pCt.), er højere end den vilde være, hvis de almindelige Regler i bemeldte Lov kom til Anvendelse. I denne